



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., v právní věci žalobce **V. V.**, bytem v O. – P., n. V. N. 543/6 zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem v Praze, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem v Olomouci, Jeremenkova 40a, **o žalobě proti nečinnosti žalovaného,**

t a k t o :

I. Žalovaný je povinen rozhodnout o odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Hranice ze dne 30. 10. 2013, č.j. OVV/12679/13-8/LŠ-145, ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 10.228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Jaroslava Topola, advokáta se sídlem v Praze, Na Zlatnici 301/2.

Odůvodnění:

Podanou žalobou se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného, a to konkrétně stanovení povinnosti žalovanému vydat rozhodnutí o odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Hranice ze dne 30. 10. 2013, č. j. OVV/12679/13-8/LŠ-145.

Žalobce svoji žalobu odůvodnil tím, že Městský úřad Hranice (dále jen „správní orgán I. stupně“) vydal dne 30. 10. 2013 rozhodnutí o přestupku, které doručil zástupci žalobce dne 11. 11. 2013. Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí odvolání e-mailem bez zaručeného podpisu dne 25. 11. 2013, které dne 2. 12. 2013 potvrdil podáním se zaručeným elektronickým podpisem. Správní orgán I. stupně pak odvolání postoupil žalovanému k rozhodnutí o odvolání, to žalovaný v zákonné 30 denní lhůtě neučinil s tvrzením, že odvolání bylo učiněno po uplynutí lhůty dle ustanovení § 37 odst. 4 správního řádu. Žalobce se domnívá, že by bylo odvolání opožděné, v souladu s ustanovením § 92 odst. 1 správního řádu má právo dožadovat se vydání rozhodnutí. Žalobce podal dne 13. 6. 2014 žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti, neboť žalovaný je stále nečinný, má tak za to, že žaloba je přípustná.

Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné a uvedl, že nebyl nečinný, když podání učiněné e-mailovou poštou bez zaručeného elektronického podpisu (potvrzeno až po zákonem stanovené lhůtě 5 dnů) posoudil a na toto podání reagoval formou sdělení k podané věci, kde svůj závěr odůvodnil a na tomto svém názoru setrvává.

Ze správního spisu krajský soud zjistil, že správní orgán I. stupně vydal dne 30. 10. 2013 rozhodnutí č. j. OVV/12679/13-8/LŠ-145, jímž uznal žalobce vinným ze spáchání přestupků dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. e) bod 1, § 125c odst. 1 písm. f) bod 2, § 125c odst. 1 písm. k) zákona o provozu na pozemních komunikacích, kterých se měl dopustit dne 31. 8. 2013 ve 14,21 hodin na 315 km dálnice D1 ve směru na Hranice tím, že při řízení motocyklu Yamaha R1 rz X překročil nejvyšší povolenou rychlost pro jízdu po dálnici mimo obec, která je stanovena zákonem o provozu na pozemních komunikacích na 130 km/hod. a policisté u něj měřičem rychlosti Polcam PC2006 změřili rychlost 193 km/hod., po odečtení tolerance měřiče rychlost nejméně 187 km/hod., mimo to lustrací zjistili, že obviněný není držitelem příslušného řidičského oprávnění skupiny A, navíc u sebe neměl řidičský průkaz. Byla mu uložena pokuta ve výši 35.000 Kč a sankce zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 22 měsíců a dále povinnost uhradit náklady řízení v částce 1.000 Kč.

Rozhodnutí bylo doručeno zmocněnci žalobce Ing. M. J. dne 11. 11. 2013.

Dne 25. 11. 2013 zmocněnec žalobce zaslal správnímu orgánu I. stupně e-mail, jehož obsahem bylo blanketní odvolání proti rozhodnutí. Tento e-mail nebyl

podepsán zaručeným podpisem. Následně byl dne 2. 12. 2013 doručen správnímu orgánu I. stupně e-mail totožného znění, tento byl zmocněncem řádně podepsán. Správní orgán I. stupně dne 4. 12. 2013 zaslal žalobci usnesení, v němž jej vyzval k písemnému odůvodnění odvolání ve lhůtě pěti dnů od doručení, usnesení bylo doručeno žalobci dne 9. 12. 2013. Žalobce odvolání nijak nedoplnil.

Spis byl dne 19. 12. 2013 předložen žalovanému. Žalovaný přípisem ze dne 29. 1. 2014 žalobci sdělil, že podání nebylo učiněno v souladu s § 37 odst. 4 správního řádu, neboť bylo potvrzeno až sedmý den poté, co bylo učiněno prvotní podání, nebyla tak zachována lhůta pěti dnů, a tudíž k němu nepřihlíží.

Podle ustanovení § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

Žalobce k žalobě připojil náhled e-mailové zprávy zaslané zmocněncem Ministerstvu dopravy ČR dne 13. 6. 2014, jehož obsahem je žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného. Soud dotazem na Ministerstvo dopravy ČR zjistil, že předmětné elektronické podání mu bylo dne 13. 6. 2014 skutečně doručeno, dne 16. 6. 2014 bylo zaevidováno do Centrální knihovny došlé pošty. E-mail byl podepsán zaručeným podpisem, doposud nebyl vyřízen.

Soud posoudil žalobu jako přípustnou, neboť žalobce podáním výše uvedené žádosti splnil podmínku vyčerpání prostředků podle ustanovení § 79 odst. 1 s. ř. s., které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu (ustanovení § 80 správního řádu).

Podle ustanovení § 80 odst. 1 s. ř. s. žalobu lze podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon.

Podle ustanovení § 37 odst. 4 správního řádu podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití uznávaného elektronického podpisu.

Podle ustanovení § 71 odst. 1 správního řádu správní orgán je povinen vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu. Podle odst. 3 tohoto ustanovení pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději

do 30 dnů od zahájení řízení, k nimž se připočítává doba a) až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídit ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvláště složitý případ, b) nutná k provedení dožádání podle § 13 odst. 3, ke zpracování znaleckého posudku nebo k doručení písemnosti do ciziny.

Podle ustanovení § 90 odst. 6 správního řádu rozhodnutí v odvolacím řízení vydá odvolací orgán ve lhůtách stanovených v § 71. Lhůta počíná běžet dnem předání spisu odvolacímu správnímu orgánu k rozhodnutí (§ 88).

Podle ustanovení § 92 odst. 1 věty první správního řádu opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne.

Mezi účastníky není sporu o skutkovém stavu, spor je v právním posouzení věci. Žalobce se dovolává vydání rozhodnutí o svém odvolání, na které má dle svého názoru nárok, žalovaný se domnívá, že postupoval řádně, když k podání žalobce z důvodu jeho nepotvrzení do 5 dnů podle § 37 odst. 4 správního řádu nepřihlížel. Postup žalovaného však správný nebyl.

Pravdou je, že podání odvolání učiněné žalobcem e-mailem dne 25. 11. 2014, které nebylo podepsáno uznávaným elektronickým podpisem, nebylo v zákonné pěti denní lhůtě potvrzeno ani doplněno (§ 37 odst. 4 správního řádu), neboť následné podání, opět v elektronické podobě, které již bylo podepsáno uznávaným elektronickým podpisem, došlo správnímu orgánu I. stupně až 2. 12. 2014 (úterý), tedy 7. den. K podání ze dne 25. 11. 2014 by skutečně správní orgán, jak uvádí žalovaný, neměl přihlížet, neboť jak uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí ze dne 23. 9. 2009, č. j. 9 As 90/2008-70, *podání učiněné prostřednictvím veřejné datové sítě – internetu – bez zaručeného elektronického podpisu podle § 37 odst. 4 správního řádu z roku 2004 je úkonem způsobilým vyvolat právní účinky jen za podmínky jeho následného doplnění (do 5 dnů) některou z kvalifikovaných forem podání, tj. písemně, ústně do protokolu nebo elektronicky se zaručeným elektronickým podpisem, aniž by přitom bylo nutné k takovému doplnění podatele vyzývat.*

Nicméně žalovaný se měl zabývat samotným podáním doručeným správnímu orgánu I. stupně dne 2. 12. 2013, které bylo podepsáno uznávaným elektronickým podpisem a jehož obsahem byl projev vůle žalobce podat odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 30. 10. 2013. Vzhledem ke skutečnosti, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo zmocněnci žalobce doručeno dne 11. 11. 2013, lhůta pro podání odvolání proti tomuto rozhodnutí uplynula dne 26. 11. 2013. Odvolání žalobce ze dne 2. 12. 2013 bylo tedy opožděné. V takovém případě je však žalovaný povinen postupovat podle ustanovení § 92 odst. 1 věty první správního řádu a odvolání jako opožděné zamítnout. Forma přípisu je nedostatečná, neboť přípis není, na rozdíl od rozhodnutí o zamítnutí, soudně přezkoumatelný (k tomu viz obdobně nálezy Ústavního soudu ze dne 27. 4. 2010, sp. zn. III. ÚS 542/09).

Ze správního spisu se nepodává žádná skutečnost svědčící o tom, že by byl v řízení důvod pro prodloužení 30 denní lhůty podle ustanovení § 90 odst. 6 ve spojení s § 71 odst. 1 správního řádu. Proto byl žalovaný povinen vydat rozhodnutí ve lhůtě nejpozději do 30 dnů od předání spisu, tedy nejpozději 18. 1. 2014. Od tohoto dne je tak žalovaný nečinný.

Soud shledal žalobu včasnou, neboť žalobce žalobu podal dne 27. 11. 2014, lhůta stanovená ustanovením § 90 odst. 6 ve spojení s § 71 odst. 1 správního řádu marně proběhla dne 18. 1. 2014, žaloba tak byla podána ve lhůtě jednoho roku (ustanovení § 80 odst. 1 s. ř. s.).

Krajský soud rozhodoval o věci samé bez jednání, neboť oba účastníci s tímto postupem souhlasili (ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s.).

Vzhledem ke skutečnosti, že krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, uložil žalovanému podle ustanovení § 81 odst. 2 s. ř. s. povinnost rozhodnout o odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a to dle soudu v přiměřené 30 denní lhůtě.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého procesně úspěšnému žalobci vzniklo vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce jsou tvořeny zaplaceným soudním poplatkem ve výši 2.000 Kč, dále náklady právního zastoupení advokátem, když odměna advokáta za zastupování v řízení činí v souladu s ustanovením § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. částku 6.200 Kč při dvou úkonech právní služby (příprava a převzetí věci a sepsí žaloby), paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč bez DPH za úkon (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.) činí při dvou úkonech částku 600 Kč, celkem tedy náklady právního zastoupení advokátem činí 6.800 Kč bez DPH. Daň z přidané hodnoty ve výši 21% počítaná z celkové částky nákladů právního zastoupení činí 1.428 Kč. Celkem tak náklady řízení činí 10.228 Kč (2.000 Kč + 9.920 Kč + 600 Kč + 1.428 Kč). Soud nepřiznal žalobci právo na náhradu nákladů za tři úkony právní služby, jak žalobce požadoval v podání ze dne 20. 1. 2015, neboť podání ze dne 20. 1. 2015, jehož obsahem je sdělení, že právní zástupce žalobce byl úspěšný v řízení o žalobě ve skutkově zcela obdobné věci u Krajského soudu v Brně, z něhož cituje, dále sdělení, že žalobce souhlasí s rozhodnutím bez jednání a vyčíslení nákladů, nepovažuje soud za podání ve věci samé, neboť jeho obsahem procesního charakteru.

Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to dle § 64 s.ř.s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „o.s.ř.“) k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Olomouci dne 25. února 2015

Za správnost vyhotovení:
Ing. Petra Rýparová

Mgr. Jiří Gottwald v. r.
předseda senátu